

УДК 37.012:78.3:37.037

DOI <https://doi.org/10.32782/2410-2075-2025-20.9>

РОЗВИТОК ТВОРЧОЇ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ ПРОЄКТУВАННЯ

ДЕМ'ЯНЕНКО НАТАЛІЯ МИКОЛАЇВНА

доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри педагогіки

Український державний університет імені Михайла Драгоманова

nat77demyanenko@gmail.com

orcid.org/0000-0001-5932-2862

У науковому дописі порушено проблему формування творчої індивідуальності майбутнього викладача закладу вищої освіти засобами проектної технології. Метою дослідження визначено обґрунтування значення та моделювання проектної діяльності в підготовці майбутнього викладача закладу вищої освіти, а також її спрямування на формування цілісного освітньо-наукового середовища, у якому забезпечується міждисциплінарна інтеграція, практико-орієнтоване навчання та розвиток соціальної активності студентів.

Із застосуванням методу системного наукового аналізу здійснено теоретичне обґрунтування та сформульовано поняття «творча індивідуальність майбутнього викладача закладу вищої освіти». Розкрито структурні компоненти (потенційний, мотиваційний, когнітивний) та етапи розвитку творчої індивідуальності педагога. Обґрунтовано сутність, зміст і переваги проектної технології в розвитку творчої індивідуальності майбутніх викладачів закладу вищої освіти: стимулювання творчості, підвищення самостійності, удосконалення комунікативних компетентностей, формування готовності до вирішення майбутніх професійних проблем, реалізація інноваційної діяльності. Тематично конкретизовано проектні технології, спрямовані на розвиток особистості майбутнього фахівця, та виокремлено етапи їх реалізації: діагностувально-прогностичний, конструктивно-моделювальний, пошуково-виконавчий, оцінно-результативний і рефлексивний. Розкрито досвід практичної реалізації технології проектування в межах освітньо-професійної програми другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 011 «Освітні, педагогічні науки» (освітня програма «Педагогіка вищої школи») Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Наукову новизну результатів забезпечено розробленням моделі технології проектного навчання для розвитку творчої індивідуальності магістрантів та експериментальною перевіркою її ефективності (констатувальний, формувальний, контрольний етапи педагогічного експерименту). Емпіричне дослідження логічно вмотивувало висновки та пропозиції щодо систематичного впровадження проектних технологій в освітній процес закладу вищої освіти на основі потреб та інтересів магістрантів; акцентування на командній роботі та лідерських позиціях; забезпечення чітко спланованого методичного супроводу проектів; урізноманітнення методів їх оцінювання; стимулювання творчого та креативного мислення проектантів.

Ключові слова: викладач закладу вищої освіти, творча індивідуальність майбутнього викладача, контекстний досвід, професійна підготовка, модель технології проектного навчання.

Постановка проблеми. Сучасні тенденції освітніх процесів умотивовують підготовку викладачів, здатних до інноваційної діяльності та реалізації творчо-креативного підходу в освітньому середовищі закладу вищої освіти. Творча індивідуальність майбутнього викладача є ключовим фактором, який визначає його спроможність адаптувати освітній процес до нових викликів, забезпечуючи інтеграцію знань і практики, розвиток критичного мислення та креативності. Можливість розвивати професійні компетентності, формувати власний стиль

викладання, заснований на інноваціях і творчості, забезпечує проектна діяльність, спрямована на вирішення конкретних освітніх завдань.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема проектного навчання, його роль у розвитку особистості залишається актуальною і перспективною. Тема освітнього проектування відображена в дослідженнях О. Михайленко, А. Пуліна, С. Ізбаш, Т. Вороненко, О. Пеньковець, Т. Дейніченко та ін. У низці праць доведено вплив проектної діяльності на формування критичного

мислення (Л. Ткаченко, Ю. Охріменко), розвиток навичок комунікації, лідерства (Л. Сергеева, А. Садовнича), стимулювання творчості (І. Рибалко, Л. Левченко), збагачення освітнього досвіду (О. Ігнатюк, А. Паранюк), становлення саморегуляції та самостійності особистості (Ю. Несін, О. Макаренко, М. Тюганова, С. Чуйко).

Метою нашої статті є обґрунтування значення та моделювання проєктної діяльності в підготовці майбутнього викладача закладу вищої освіти, а також її спрямування на формування цілісного освітньо-наукового середовища, у якому забезпечується міждисциплінарна інтеграція, практико-орієнтоване навчання та розвиток соціальної активності студентів.

Виклад основного матеріалу. Спираючись на особистий досвід професійної діяльності та підходи зазначених авторів, поняття *«творча індивідуальність педагога»* трактуємо як унікальну комбінацію особистісних якостей, здібностей, досвіду, інтересів і цінностей, які виявляються у його професійній діяльності, взаємодії зі здобувачами освіти та колегами. Здатність знаходити нові підходи до освітнього процесу, самовираження та реалізації в професійній діяльності, а також особистісний інноваційний підхід до вирішення освітніх завдань демонструють індивідуальність у педагогічній творчості.

Формування творчої індивідуальності педагога вважається процесом «збагачення особистості професійно значущими якостями та властивостями, набутим педагогічним досвідом і вироблення на цій основі якісно нового суспільно й особистісно значущого знання» [1, с. 75]. Складовими творчої індивідуальності педагога зазвичай визначають розвиненість професійних і особистісних якостей. Загалом виділяють такі структурні компоненти творчої індивідуальності педагога: потенційну складову – індивідуальні психічні процеси та здібності; мотиваційний складник – переконання, ціннісні орієнтації, мотиви, соціально-психологічна установка; когнітивний складник – включення у процес соціалізації знань, умінь, відносин, самоактуалізація, способи діяльності.

Зрозуміло, що творча індивідуальність педагога може виявлятися різною мірою, однак підпорядковується певним етапам становлення. I етап характеризується стійкістю та інтересом, а також вираженою спрямованістю особистості педагога до професійно-педагогічної діяльності. На цьому рівні діяльність педагога має відтворювальний і накопичувальний характер. II етап позначається розвитком наслідувальної активності, інтенсивним творчим оволодінням професійними засобами, методами, прийомами діяльності, що зумовлює адаптацію накопичених знань та ефективно поєднання відомих методів і засобів педагогічного впливу. На цьому етапі характер діяльності педагога можна визначити як творче наслідування. III етап характеризується активним збагаченням діяльності педагога на основі збільшення ініціативних дій та дій узгодження. Праця педагога характеризується вільним володінням комплексом продуктивних освітніх технологій, розробленням і реалізацією на практиці нових технологічних елементів. IV етап – це перехід від наслідування до самостійної творчості. Особистість педагога характеризується стійкою творчою продуктивністю, пов'язаною із розробленням власних програм і методів педагогічного впливу, відкриттям та реалізацією нових ідей і технологій. Останній, V, етап пов'язаний із підвищеною творчою активністю педагога, наявністю індивідуального творчого стилю діяльності [7, с. 103–109].

Розвиток творчої індивідуальності педагога забезпечується за наявності певних об'єктивних і суб'єктивних умов. Серед об'єктивних виділяємо: позитивний емоційно-психологічний клімат у колективі; рівень розвитку наукового знання педагога; наявність сприятливих засобів навчання та виховання; матеріально-технічне обладнання освітнього процесу. Суб'єктивними умовами можуть виступати: знання головних закономірностей і принципів цілісного освітньо-наукового процесу; високий рівень загальної культури педагога; володіння сучасними концепціями та технологіями підготовки майбутнього фахівця; прагнення до творчості, розвиток педагогічного мислення та рефлексія;

уміння приймати оперативні нестандартні рішення. Урешті творча індивідуальність педагога виявляється в його унікальних підходах до організації і змісту освітнього процесу, спрямованих на розвиток здібностей здобувачів освіти та їхню самореалізацію. Цей феномен є важливою складовою успішної педагогічної діяльності. У його основі – можливість ефективно впливати на освітній процес, створювати стимулювальне середовище розвитку суб'єктів навчання.

Отже, у професійній підготовці магістрантів мають реалізовуватися проекти, спрямовані на розвиток особистості майбутнього фахівця. Їх спектр досить широкий: 1) дослідницькі, які мають чітку структуру, визначену мету та цілі, доведену актуальність у межах професійної діяльності майбутнього викладача. Ці проекти характеризують соціальна значущість, продуманість наукових підходів і методів, що, зокрема, передбачає експериментальне дослідження і оброблення його результатів; 2) ігрові проекти, що дають змогу побудувати зміст професійної підготовки викладачів на основі професійно орієнтованої гри як домінуючого виду діяльності, де учасники проекту мають змогу взяти на себе певну роль, імітуючи міжособистісні відносини (соціальні, ділові); 3) інформаційні проекти, які передбачають збирання інформації про певний досліджуваний об'єкт чи явище. Учасники мають змогу ґрунтовно з ним ознайомитися, проаналізувати, узагальнити отримані факти. Ці проекти мають чітко визначену структуру, відзначаються систематичною корекцією під час дослідження; 4) практико-орієнтовані проекти, які мають на меті орієнтацію на соціальні інтереси учасників, здатні формувати функції та обов'язки кожного з них. Результат у цьому випадку чітко усвідомлюється від початку дослідження. Такі проекти характеризуються координаційними діями на кожному з етапів у вигляді дискусій, дебатів, обговорень, уточнень, а також презентацією отриманих результатів; 5) творчі проекти, котрі відзначаються відсутністю чіткої структури, однак спільна діяльність учасників перебуває в постійному розвитку та дає змогу вносити творчі зміни у зміст, форму, резуль-

тат (продукт) проекту; 6) навчально-медійні проекти, які дають можливість базуватися на спільній освітньо-пізнавальній діяльності з елементами творчо-ігрової участі проєктантів. Проекти такого типу реалізуються на основі медійних засобів і мають спільну мету, узгодження методів, прийомів, засобів та способів діяльності. Вони дають змогу досягти міжпредметних зв'язків і глибокої інтеграції знань [5, с. 119–122; 11, с. 1–17].

Реалізація визначених різновидів проєктів у змісті професійної підготовки майбутніх викладачів ЗВО відбувається поетапно. I етап (діагностико-прогностичний) уможливає формулювання теми, мети, цілей і завдань проєкту на основі ґрунтовного аналізу та синтезу практичної реальності та виявлення педагогічної проблеми. II етап (конструктивно-моделювальний) дає змогу здійснити планування виконання проєкту, поставити чіткі завдання, підібрати джерела, визначити засоби збирання та методи аналізу інформації, а також способи представлення результатів проєкту. III етап (пошуково-виконавчий) спрямований безпосередньо на відбір, аналіз інформації, розроблення проєкту. IV етап (оцінно-результативний) дає змогу представити проєкт, здійснити його презентацію за встановленими критеріями й оцінити ефективність. V етап (рефлексивний) зорієнтований на оперативну корекцію та обговорення (дискутування, аргументоване відстоювання власної наукової позиції). Аналіз етапності проєктної діяльності підтверджує думку, що реалізація цієї технології є одним із прикладів особистісно орієнтованого навчання, спрямованості на самостійну діяльність майбутніх викладачів і може реалізовуватися в парній, груповій чи індивідуальній взаємодії протягом конкретно визначеного терміну [3, с. 206–219; 10, с. 186–191]. Загальною метою при цьому є розв'язання певної педагогічної проблеми із запровадження різноманітних методів, підходів, засобів навчання, що дасть змогу здійснити інтеграцію знань, умінь, навичок і формування необхідних компетентностей майбутнього фахівця [8, с. 84–91]. Застосування проєктного навчання зумовлює поступовий перехід від теорії до практики,

поєднуючи академічні знання з прагматично-контекстними на кожному з етапів навчання.

В Українському державному університеті імені Михайла Драгоманова розвиток творчої індивідуальності майбутніх викладачів закладів вищої освіти (освітньо-професійна програма другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 011 «Освітні, педагогічні науки» «Педагогіка вищої школи») здійснюється на основі контекстно-професійної моделі навчання із впровадженням квазіпрофесійної діяльності та застосуванням індивідуально орієнтованої технології тьюторингу. Базовими засадами розвитку творчої індивідуальності студентів в освітньо-науковому середовищі педагогічної магістратури є міждисциплінарна інтеграція, практико-орієнтоване навчання на мотивованому науковому підґрунті. Міждисциплінарні знання відображені у змісті інтегрованих освітніх компонентів: «Психолого-педагогічні технології», «Методика викладання і проектування освітнього процесу у ЗВО», «Андрагогіка в системі освітніх, педагогічних наук», «Тьюторинг у системі неперервної професійної освіти», науководослідній, науково-педагогічній практиках [4]. Це зумовлює реалізацію проектних технологій, спрямованих на розвиток особистості майбутнього фахівця (дослідницькі, ігрові, інформаційні, практико-орієнтовані, творчі, навчально-медійні тощо). Упровадження різновидів проектних технологій у зміст професійної підготовки майбутніх викладачів ЗВО відбувається послідовно на діагностико-прогностичному, конструктивно-моделювальному, пошуково-виконавчому, оцінно-результативному та рефлексивному етапах.

За результатами тривалого впровадження перевагами проектної технології вважаємо: організацію активного навчання, спрямованого на стимулювання безпосередньої участі студентів в освітньому процесі, формування практико-орієнтованого знання; розвиток критичного мислення та комунікативних навичок майбутнього викладача ЗВО, зорієнтованих на аналізування інформації, прийняття обґрунтованих рішень, розв'язання контекстних проблем; командну роботу, що сприяє ефективній комунікації, інтеракції,

співпраці та розвитку навичок спілкування. Проектна діяльність стимулює розвиток творчості майбутнього викладача, адже заохочує до пошуку й обґрунтування нестандартних рішень педагогічних ситуацій чи умов проекту. Крім того, підвищується емоційно-мотиваційна сфера, адже можливість вибору теми проекту та самостійного вирішення завдань може збільшити мотивацію до навчання та подальшої професійної діяльності. Таким чином відбувається стимулювання творчості, підвищення самостійності, розвиток комунікативних навичок, формується готовність до інноваційних рішень і дій [2; 6]. Отже, проектна технологія впливає на якість освіти, створюючи стимулювальне середовище для творчого зростання та інноваційного мислення, є важливим елементом поєднання наукової освіти й сучасної освітньої практики, вагомим інструментом у формуванні творчої індивідуальності майбутніх викладачів [9, с. 677–684].

Оскільки акцент у навчальному проектуванні здійснюється на розвитку творчості, підвищенні самостійності, вдосконаленні комунікативних навичок, вирішенні реальних проблем професійної діяльності та стимулюванні її інноваційності, увагу зосереджуємо на потенційному, мотиваційному й когнітивному структурних компонентах творчої індивідуальності педагога. Тож виділяємо 5 етапів розвитку творчої індивідуальності (за стійкістю й інтересом, розвитком наслідувальної активності, активним збагаченням діяльності педагога завдяки збільшенню ініціативних дій та дій узгодження, переходом від наслідування до самостійної творчості, підвищеною творчою активністю особистості педагога, наявністю індивідуально-творчого стилю діяльності), в кореляції з якими було розроблено модель проектного навчання для розвитку творчої індивідуальності магістрантів (Н. Дем'яненко, І. Лавренова, 2025). Вона об'єднує 4 структурні блоки – цільовий, концептуально-теоретичний, змістово-операційний і результативний. *Цільовий* блок визначає мету та завдання моделі; *концептуально-теоретичний* засвідчує теоретико-методологічні підходи та принципи організації освітнього процесу; *змістово-операційний* – представляє

зміст, форми, засоби, інструменти, методи, ресурси тощо; *результативний* визначає змодельовані критерії та показники, демонструє оперативну діагностику ефективності запропонованої моделі. Передбачено п'ять етапів розроблення та реалізації моделі: 1) діагностувально-прогностичний (аналіз потреб і можливостей магістрантів, визначення цілей і завдань проєкту); 2) конструктивно-модельовальний (розроблення програми та методичних матеріалів, організація тренінгів); 3) пошуково-виконавчий (проєктна діяльність, робота з групами, створення проєктних продуктів); 4) оцінно-результативний (моніторинг та оцінювання результатів, аналіз досягнень і виявлення проблем); 5) рефлексивний (обговорення й аналіз отриманого досвіду, підготовка рекомендацій для подальшого вдосконалення проєкту).

Запропоновано конкретні форми, методи, засоби, ресурси та інструменти реалізації моделі: лекції, семінари (введення в теорію проєктного навчання, обговорення категоріально-поняттєвого апарату); тренінги з проєктного менеджменту (оволодіння практичними навичками у плануванні, виконанні й оцінюванні проєктів); групові роботи та проєктні завдання (практичне застосування отриманих знань і навичок у розв'язанні конкретних завдань); електронні платформи й онлайн-ресурси (доступ до методичних матеріалів, обмін ідеями між магістрантами та викладачами); консультації з викладачами (підтримання та корегування процесу навчання, вирішення поточних питань).

Експериментальна перевірка засвідчила ефективність запропонованої моделі проєктного навчання для розвитку творчої індивідуальності магістрантів ОПП 011 «Педагогіка вищої школи». Було підтверджено науково-контекстну гіпотезу створення освітнього середовища максимального сприяння розвитку індивідуальних творчих здібностей майбутніх викладачів. Прогнозованим результатом упровадження моделі стало підвищення фахових компетентностей, розкриття творчої інноваційного потенціалу, сформована готовність до реалізації відкритого практико-орієнтованого простору закладу вищої освіти.

Метою констатувального етапу педагогічного експерименту (анкетування) стало встановлення доцільності (необхідності) застосування проєктної технології в розвитку творчої індивідуальності майбутніх викладачів ЗВО. Констатувальний експеримент проводився за участі 53 респондентів (магістранти першого та другого курсів ОПП «Педагогіка вищої школи» спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки»). Цілеспрямоване спостереження проводилося в умовах виробничих практик (науково-дослідницької, науково-педагогічної). Анкетування розроблялося на основі мотиваційного, організаційного, змістово-процесуального, рефлексивного критеріїв із визначенням відповідних показників та рівнів готовності (низького, середнього, високого) майбутніх викладачів ЗВО до застосування проєктної технології у змісті професійно-педагогічної діяльності. Статистичний аналіз (оброблення результатів анкетування) підтвердив думку про необхідність застосування проєктної технології в розвитку творчої індивідуальності майбутніх викладачів закладу вищої освіти з результатами: низький рівень – 44,9 %, середній рівень – 43,6 %, високий рівень – 11,5 %.

Формувальний етап педагогічного експерименту з перевірки ефективності моделі проєктного навчання в розвитку творчої індивідуальності магістрантів і контрольний етап дослідження продемонстрували зменшення усередненого відсотку з 44,9 до 33,0 % на низькому рівні, зростання з 43,6 до 49,8 % на середньому рівні та з 11,5 до 17,3 % на високому рівні. Загалом упровадження моделі проєктного навчання в освітній процес показало позитивний вплив на розвиток творчої індивідуальності майбутніх викладачів, підвищення їхньої мотивації, покращення організаційних навичок, змістово-процесуальних знань і рефлексивних здібностей, виявило потребу в подальшому застосуванні проєктних технологій.

Висновки. Експериментальне дослідження логічно вмотивувало висновки, методичні рекомендації і перспективи систематичного впровадження проєктних технологій в освітній процес закладу вищої освіти на основі потреб та інтересів магістрантів

(з урахуванням міждисциплінарності, актуальності, практичної зорієнтованості, креативного спрямування); акцентування на командній роботі (розвиток компетентностей групової діяльності, лідерства та комунікації); забезпечення чітко спланованого методичного супроводу проєктів (консультування, тьюторська підтримка); урізноманітнення методів їх оцінювання (з боку викладачів, взаємооцінювання, рефлексія, самооцінювання, самоаналіз тощо); стимулювання творчого та креативного мис-

лення проєктантів (різноаспектність проєктів, самостійність вибору, автономія у прийнятті рішень, широкий спектр методів і технік для стимулювання креативності, мозкових штурмів, методів дизайну мислення тощо). Усе зазначене допоможе створити ефективно середовище для розвитку творчої індивідуальності магістрантів-педагогів, стимулюючи їхнє критичне мислення, інноваційність і самостійність як в освітньому процесі закладу вищої освіти, так і в майбутній професійній діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Заболотська О. О. Історико-педагогічний аспект розвитку індивідуальності. *Збірник наукових праць «Педагогічні науки»*, Херсонський державний університет. 2005. Вип. 40. С. 72–77.
2. Моделювання компетентнісної професійної освіти в контексті євроінтеграції : *монографія* / кол. авт.; за заг. ред. проф. Н. П. Волкової. Дніпро : Університет імені Альфреда Нобеля, 2021. 356 с.
3. Молчанюк О. В., Пальчик О. О. Проєктна діяльність – перспективна складова освітнього процесу. *Вісник післядипломної освіти. Сер. Педагогічні науки*. 2021. Вип. 15 (44). С. 206–219.
4. Освітньо-професійний комплекс фахової підготовки магістрів галузі знань 01 Освіта/Педагогіка, спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки ОПП «Педагогіка вищої школи» / укл. Н. М. Дем'яненко, В. Б. Вишківська; за ред. Н. М. Дем'яненко. Київ : Вид-во УДУ імені Михайла Драгоманова, 2023. 155 с.
5. Пеньковець О. В. Метод проєктів в навчальному процесі. *Вісник Чернігівського державного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка. Серія: Педагогічні науки*. 2008. Вип. 80. С. 119–122.
6. Педагогічні технології в підготовці вчителів : навч. посіб.; за ред. І. Ф. Прокопенка. Харків : ХНПУ, 2018. 457 с.
7. Сергєєва Л., Муранова Н., Купрієвич В. Розвиток м'яких навичок майбутніх фахівців у проєктній діяльності: міжнародний досвід. *Професійна педагогіка*. 2023. Вип. 1 (26). С. 103–109.
8. Сокур М. Еко-інновації для сталого розвитку: сучасний стан, механізми фінансування та проєктна діяльність. *Modeling the development of the economic systems*. 2023. № 4. С. 84–91.
9. Сосницький І. Метод проєктів як засіб індивідуалізації навчання. *Наука і техніка сьогодні*. 2024. № 3 (31). С. 677–684.
10. Яценко С. Формування професійної компетентності майбутніх учителів у процесі підготовки до проєктної діяльності. *Нові технології навчання*. 2022. Вип. 96. С. 186–191.
11. Markula A., Aksela M. The key characteristics of project-based learning: how teachers implement projects in K-12 science education. *Disciplinary and Interdisciplinary Science Education Research*. 2022. No. 4 (1). P. 1–17.

FUTURE HIGHER EDUCATION TEACHERS CREATIVE INDIVIDUALITY DEVELOPMENT THROUGH PROJECT-BASED LEARNING

DEMYANENKO NATALIA MIKOLAIIVNA

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Professor at the Department of Pedagogy
Dragomanov Ukrainian State University

Introduction. *The scientific article addresses the issue of a future higher education institution lecturer the creative individuality developing through project-based technology.*

Purpose. *Accordingly, the purpose is defined as the justification of the significance and modeling of project activities in preparing future lecturers in higher education institutions (HEIs), focusing on the creation of an integrated educational and scientific environment that ensures interdisciplinary integration, practice-oriented learning, and the development of students' social activity.*

Methods. Using the method of systematic scientific analysis, the article provides a theoretical justification and formulates the concept of “creative individuality of a future higher education lecturer.” It reveals the structural components (potential, motivational, and cognitive) and stages of a teacher’s creative individuality development. The essence, content, and advantages of project-based technology in the development of the of future higher education institution lecturers’ creative individuality are substantiated, including the stimulation of creativity, enhancement of autonomy, improvement of communication competencies, development of readiness to solve future professional challenges, and the implementation of innovative activities.

Thematic specifications of project technologies aimed at the personality development of future professionals are provided, and the stages of their implementation are outlined (diagnostic-predictive, constructive-modeling, exploratory-executive, evaluative-resultative, and reflective).

Originality. The article describes practical experience in implementing project-based technology within the educational-professional master’s program in Educational and Pedagogical Sciences (Higher Education Pedagogy) at Mykhailo Drahomanov Ukrainian State University.

Conclusions. The scientific novelty of the results is ensured through the development of a project-based learning technology model for cultivating the creative individuality of master’s students and the experimental verification of its effectiveness (diagnostic, formative, and control stages of the pedagogical experiment). The empirical study logically substantiates conclusions and proposals for the systematic integration of project-based technologies into the higher education institutions educational process, based on the needs and interests of master’s students; emphasizing teamwork and leadership roles; ensuring well-planned methodological support of projects; diversifying evaluation methods; and fostering creative and critical thinking among project participants.

Key words: higher education lecturer, creative individuality of a future lecturer, contextual experience, professional training, model of project-based learning technology.

REFERENCES

1. Zabolotska, O. O. (2005). Istoryko-pedahohichnyi aspekt rozvytku indyvidualnosti [Historical and pedagogical aspect of personality development]. *Zbirnyk naukovykh prats "Pedahohichni nauky", Khersonskiy derzhavnyi universytet*, (40), 72–77.
2. Volkova, N. P. (Ed.). (2021). *Modeliuvannia kompetentnisnoi profesiinoi osvity v konteksti yevrointehratsii* [Modeling of competency-based professional education in the context of European integration]. Universytet imeni Alfreida Nobelia.
3. Molchaniuk, O. V., & Palchyk, O. O. (2021). Proiektna diialnist – perspektyvna skladova osvithnoho protsesu [Project activity – a promising component of the educational process]. *Visnyk pisliadyplomnoi osvity. Seriya: Pedahohichni nauky*, 15(44), 206–219.
4. Demianenko, N. M., & Vyshkivska, V. B. (Eds.). (2023). *Osvitno-profesiyni kompleks fakhovoi pidhotovky mahistriv haluzi znan 01 Osvita/Pedahohika, spetsialnosti 011 Osvitni, pedahohichni nauky OPP "Pedahohika vyshchoi shkoly"* [Educational and professional complex for the training of masters in the field of knowledge 01 Education/Pedagogy, specialty 011 Educational, pedagogical sciences OPP "Higher School Pedagogy"]. Vyd-vo UDU imeni Mykhaila Drahomanova.
5. Penkovets, O. V. (2008). Metod proiektiv v navchalnomu protsesi [Project method in the educational process]. *Visnyk Chernivskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni T. H. Shevchenka. Seriya: Pedahohichni nauky*, (80), 119–122.
6. Prokopenko, I. F. (Ed.). (2018). *Pedahohichni tekhnolohii v pidhotovtsi vchyteliv* [Pedagogical technologies in teacher training]. KhNPU.
7. Serheeva, L., Muranova, N., & Kuprievych, V. (2023). Rozvytok miakyykh navychok maibutnikh fakhivtsiv u proiektnei diialnosti: mizhnarodnyi dosvid [Development of soft skills of future specialists in project activities: international experience]. *Profesina pedahohika*, 1(26), 103–109.
8. Sokur, M. (2023). Eko-innovatsii dlia staloho rozvytku: suchasnyi stan, mekhanizmy finansuvannia ta proiektna diialnist [Eco-innovations for sustainable development: current state, financing mechanisms, and project activity]. *Modeling the Development of the Economic Systems*, (4), 84–91.
9. Sosnytskyi, I. (2024). Metod proiektiv yak zasib indyvidualizatsii navchannia [Project method as a means of individualizing learning]. *Nauka i tekhnika siohodni*, 3(31), 677–684.
10. Yatsenko, S. (2022). Formuvannia profesiinoi kompetentnosti maibutnikh uchyteliv u protsesi pidhotovky do proiektnoi diialnosti [Formation of professional competence of future teachers in the process of preparation for project activity]. *Novi tekhnolohii navchannia*, (96), 186–191.
11. Markula, A., & Aksela, M. (2022). The key characteristics of project-based learning: How teachers implement projects in K-12 science education. *Disciplinary and Interdisciplinary Science Education Research*, 4(1), 1–17.